

Onsdag den 3. juli 2013

10. opfordrer Rådet og Kommissionen til — så snart de modtager alle de nødvendige ansøgninger fra medlemsstaterne — at tage de nødvendige skridt til at sikre, at der hurtigt ydes en passende finansiel bistand fra EUSF; understreger, hvor meget det haster med at frigive økonomisk bistand via Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til de lande, der er ramt af denne naturkatastrofe;
11. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en ny forenklet forordning for Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, der bl.a. vil gøre det muligt for Kommissionen at foretage forudbetalinger, så snart de berørte medlemsstater har ansøgt om bistand;
12. understreger, at investeringer i forebyggelse af oversvømmelser under de relevante programmer kræver tilstrækkelige økonomiske ressourcer, da det er et vigtigt redskab til at give medlemsstaternes regeringer mulighed for at udvikle og gennemføre politikker til forebyggelse af oversvømmelser; understreger, at investeringer i støtte til katastrofeforebyggelse bør følge en økosystembaseret fremgangsmåde;
13. giver udtryk for den opfattelse, at følgerne af katastrofer har en negativ indvirkning på mulighederne for at trække på EU-midlerne; opfordrer til, at der udvises den nødvendige fleksibilitet med hensyn til en omprogrammering i medlemsstaterne til støtte for genopbygningen af ugunstigt stillede områder og udvælgelsen af de bedst egnede projekter;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer samt til regionale og lokale myndigheder i de berørte områder.

P7_TA(2013)0317

Reform af banksektorens struktur i EU

Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2013 om reform af banksektorens struktur i EU (2013/2021(INI))

(2016/C 075/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forretningsordenens artikel 120,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker,
- der henviser til rapporten af 2. oktober 2012 fra ekspertgruppen på højt plan (HLEG) om reformering af strukturen inden for EU's banksektor ⁽¹⁾,
- der henviser til konklusionerne fra G20-møderne, der blev holdt i London i 2009, i Cannes i 2011 og i Moskva i 2013,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring, og til henholdsvis forslag af 20. juli 2011 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (COM(2011)0453) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reguleringskrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber (COM(2011)0452),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

Onsdag den 3. juli 2013

- der henviser til forslag af 6. juni 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF og 82/891/EØF, direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EU og af forordning (EU) nr. 1093/2010 (COM(2012)0280),
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 13.—14. december 2012,
 - der henviser til henstillingerne fra oktober 2011 fra Financial Stability Board om »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions« (hovedkendetegn ved effektive ordninger for afvikling af finansielle institutioner) og fra november 2010 om »Intensity and Effectiveness of SIFI Supervision« (intensitet og effektivitet i overvågningen af systemisk vigtige finansielle institutioner (SIFI'er)),
 - der henviser til høringsdokumentet fra november 2011 med titlen »Global systemically important Banks: assessment methodology and the additional loss absorbency requirement« (globalt systemisk vigtige banker: vurderingsmetoder og yderligere tabsabsorptionskrav) fra Baselkomitéen for Banktilsyn,
 - der henviser til medlemsstaternes og de internationale initiativer til strukturreform af banksektoren, herunder den franske Loi de séparation et de régulation des activités bancaires, den tyske Trennbankengesetz, rapporten fra Independent Commission on Banking og Vickers reforms i Det Forenede Kongerige samt Volcker rules i USA,
 - der henviser til rapporten fra 2012 fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) med titlen »Implicit Guarantees for Bank Debt: Where Do We Stand?«⁽¹⁾ (om implicitte garantier for bankgæld) og til OECD's rapport fra 2009 med titlen »The Elephant in the Room: The Need to Deal with What Banks Do«⁽²⁾;
 - der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 om skyggebanker⁽³⁾,
 - der henviser til Eurogruppens erklæring af 25. marts 2013 om krisen i Cypern⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0231/2013),
- A. der henviser til, at der inklusive rekapitaliseringen af Northern Rock i 2007 siden krisens begyndelse i perioden fra 2008 til udgangen af 2011 er blevet givet statsstøtte på over 1,6 billioner EUR (12,8 % af EU's BNP) til finanssektoren, og at der heraf er gået ca. 1 080 mia. EUR til garantier, 320 mia. EUR til rekapitaliseringsforanstaltninger, 120 mia. EUR til kompensation for værdiforringede aktiver og 90 mia. EUR til likviditetsforanstaltninger⁽⁵⁾; der henviser til, at Kommissionen har krævet en betydelig omstrukturering af de banker, der modtager støtte, herunder ophør med visse aktiviteter, for at sikre deres fremtidige overlevelse uden yderligere offentlig støtte og for at kompensere for konkurrenceforvriddinger som følge af den modtagne støtte;
- B. der henviser til, at statsfinansierede redningsforanstaltninger har ført til en massiv stigning i den offentlige gældsætning i EU-medlemsstaterne;
- C. der henviser til, at EU's økonomi i de fem år, der er gået efter den globale økonomiske krise og finanskrisen i 2008, fortsat befinder sig i en lavkonjunktur, hvor medlemsstaterne yder tilskud og implicitte garantier til banker, bl.a. på grund af den u hensigtsmæssige gennemførelse af den økonomiske og finanspolitiske ramme

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/finance/financial-markets/Implicit-Guarantees-for-bank-debt.pdf>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/fin/financial-markets/44357464.pdf>

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0427.

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/136487.pdf

⁽⁵⁾ COM(2012)0778.

Onsdag den 3. juli 2013

- D. der henviser til, at OECD i sin rapport fra 2012 anslår værdien af implicite statsgarantier med deraf følgende omkostningsbesparelser for EU's banker til ca. 100 mia. USD i 2012, idet der dog er store forskelle mellem banker og medlemsstater på den måde, at de største fordele tilflyder de største banker, navnlig hvis de anses for at være svage, og banker beliggende i medlemsstater med den højeste kreditvurdering for offentlig gæld; der henviser til, at sådanne garantier i henhold til rapporten desuden er ydet til andre banker end dem, der er klassificeret som SIFI'er i henhold til den metodologi, som anvendes af Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB);
- E. der henviser til, at en svag europæisk rammelovgivning sammen med overdreven risikotagen, overdreven anvendelse af fremmedkapital, utilstrækkelige egenkapital- og likviditetskrav, hele banksystemets overdrevne kompleksitet, for store banksektorer i små samfundsøkonomier, manglende kontrol og tilsyn, overdreven ekspansion i handelen med derivater, fejlagtige ratings og overdrevne bonussystemer og utilstrækkelig risikoforvaltning var årsagen til finanskrisen, der i vid udstrækning grad blev næret af en uforholdsmæssigt stor eksponering over for lån i fast ejendom i forhold til kapitalmarkedsaktiviteter samt af utilstrækkeligt tilsyn;
- F. der henviser til, at forsigtighedsprincippet forsvinden fra regnskabsstandarderne som følge af vedtagelsen af internationale finansielle rapporteringsstandarder spillede og fortsat spiller en væsentlig rolle, idet de giver bankerne mulighed for at præsentere deres regnskab på en måde, der ikke altid var og ikke altid er retvisende, med særlig henvisning til IAS 39 om hensættelser til dækning af tab på udlån;
- G. der henviser til, at forretningsbanker også ophobede risici i Europa ved at udstede realkreditlån på grundlag af en kortsigtet og fejlagtig risikostyring;
- H. der henviser til, at der, som HLEG's analyse viser, ikke var en bestemt forretningsmodel, der klarede sig specielt godt eller specielt dårligt under finanskrisen;
- I. der henviser til, at overskud i finanssektoren ofte blev privatiseret, mens risiko og tab blev nationaliseret; der henviser til, at risiko og ansvar må gå hånd i hånd i en social markedsøkonomi;
- J. der henviser til, at den nuværende svaghed i det europæiske banksystem efter krisen viser, at der er behov for at styrke strukturen bag EU's finansielle tilsyn og krisestyring, herunder strukturreformer af visse banker med henblik på at tilgodese økonomiens behov i bred forstand;
- K. der henviser til, at banker ikke bør sættes højere end almenhedens interesse;
- L. der henviser til, at indførelsen i USA i 1933 af Glass-Steagall-loven om bankadskillelse bidrog til overvindelsen af den værste globale finansielle finanskrisen før den nuværende, og at bankernes spekulationsinvesteringer og uroen på finansmarkederne voksede betragteligt, efter at denne lov blev ophævet i 1999;
- M. der henviser til, at der er iværksat en række vigtige EU-initiativer med henblik på at forebygge en ny bankkrise, øge beskyttelsen af skatteydere og detailkunder og skabe robuste og bæredygtige betalingssystemer;
- N. der henviser til, at den ottende udgave (december 2012) af Kommissionens resultattavle for forbrugermarkederne klart viser, at forbrugernes tillid til banktjenester i EU er faldet til et hidtil uhørt lavt niveau
- O. der henviser til, at den redningspakke for Cypern, der blev vedtaget for nyligt, oprindeligt indeholdt en skat på alle bankindeståender, hvilket ville undergrave tilliden til landets indskudsgarantiordning;
- P. der henviser til, at en undersøgelse foretaget af Den Internationale Betalingsbank tyder på, at en for stor finansiell sektor i et land har negative konsekvenser for væksten i produktiviteten, hvis omfanget af private lån som mål for finanssektorens størrelse overstiger BNP, og den relative beskæftigelse i finanssektoren stiger hastigt, da menneskelige og finansielle ressourcer ledes bort fra andre økonomiske aktivitetsområder ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ »Reassessing the impact of finance on growth«, af Stephen G. Cecchetti og Enisse Kharroubi, Monetary and Economic Department of the Bank of International Settlements, juli 2012: <http://www.bis.org/publ/work381.pdf>

Onsdag den 3. juli 2013

- Q. der henviser til, at Eurogruppen i forbindelse med krisen på Cypern har bekræftet princippet om, at banksektorens størrelse i forhold til en medlemsstat BNP bør begrænses med henblik på at håndtere manglende balance inden for banksektoren og fremme finansiell stabilitet, hvoraf det kan udledes, at det i mangel af væsentlige afviklingsfonde på EU-plan vil være gavnligt for den systemiske stabilitet med begrænsninger af bankernes størrelse, kompleksitet og indbyrdes afhængighed;
- R. der henviser til, at den blotte opsplitning af finansielle institutioner i investerings- og detailgrene ikke løser problemet med SIF'er og med forholdet mellem genopretnings- og afviklingsfondens volumen på den ene side og på balancen i de institutioner, der systemisk er relevante for så vidt angår lån, betalinger og indskud, den anden side;
- S. der henviser til, at omstillingsprocessen hen imod en mere bæredygtig, mindre systemisk og mere levedygtig banksektor tilsyneladende er forskellig i de forskellige medlemsstater;
- T. der henviser til, at HLEG konkluderer, at finanskrisen har tydeliggjort, at der ikke var en bestemt forretningsmodel, der klarede sig specielt godt eller specielt dårligt i den europæiske banksektor; der henviser til, at HLEG's analyse afslørede overdreven risikotagen, ofte i forbindelse med handel med særdeles komplekse instrumenter eller lån til fast ejendom, der ikke blev matchet med tilstrækkelig kapitalbeskyttelse, overdreven tiltro til kortfristet finansiering og stærke bånd mellem de finansielle institutioner, hvilket medførte en høj grad af systemisk risiko i tiden op til finanskrisen;
- U. der henviser til, at HLEG understreger, at simple betegnelser, såsom detailbanker og investeringsbanker, ikke beskriver en banks forretningsmodel, dens præstation eller risikovillighed på passende vis; der henviser til, at forretningsmodeller er forskellige med hensyn til en række nøgledimensioner, såsom størrelse, aktiviteter, indkomstmodel, kapital- og finansieringsstruktur, ejerskab, virksomhedsstruktur og geografisk udbredelse, og har udviklet sig betydeligt i tidens løb;
- V. der henviser til, at det er blevet klart, at risici kan opstå i såvel bankens detaildel som investeringsdel;
- W. der henviser til, at Kommissionens forslag bør sikre en principbaseret tilgang til strukturreformer af den europæiske banksektor, som er i overensstemmelse med og supplerer den eksisterende og kommende EU-lovgivning om finansielle tjenesteydelser; der henviser til, at Den Europæiske Bankmyndighed (EBA) bør spille en central rolle i udviklingen af relevante tekniske standarder, som skal sikre en konsekvent gennemførelse og håndhævelse i EU på vegne af de kompetente myndigheder, herunder ECB;
- X. der henviser til, at det inden for banksektorerne i medlemsstaterne har vist sig, at lokalt og regionalt orienterede, decentrale institutter er stabile og gavnlige for finansieringen af realøkonomien;
- Y. der henviser til, at det er nødvendigt, at bankerne har højere kapitalniveauer, der skal være af bedre kvalitet; henviser endvidere til, at de skal have større likviditetsbuffer og en mere langsigtet finansiering;
- Z. der henviser til, at det — siden det hverken er muligt eller ønskeligt at iværksætte en bankadskillelse efter en fallit — er nødvendigt med en effektiv genopretnings- og afviklingsordning for at give myndighederne med et troværdigt sæt værktøjer, herunder en brobank, så de tilstrækkelig tidligt og hurtigt kan gribe ind over for en skrantende eller fallitramt bank for at sikre, at dens væsentlige finansielle og økonomiske aktiviteter kan fortsætte, samtidig med at konsekvenserne for den finansielle stabilitet minimeres, og det sikres, at de aktionærer og investorer, der har løbet den risiko at investere i det pågældende pengeinstitut — og ikke skatteyderne eller indskyderne — kommer til at bære en passende andel af tabene; der henviser til, at sådanne genopretnings- og afviklingsplaner ikke er nødvendige for andre slags private virksomheder, idet der er tale om et specifikt problem med markedet for finansielle tjenesteydelser; der henviser til, at finansielle institutioner ville kunne gå fallit uden at have behov for en genopretnings- og afviklingsplan, hvis markedet fungerede ordentligt; der henviser til, at problemet skyldes strukturerne og den indbyrdes afhængighed mellem de finansielle institutioner;
- AA. der henviser til, at tilsyns- og afviklingsmyndighederne skal have de nødvendige beføjelser til effektivt at kunne fjerne hindringer for kreditinstitutters afviklingsevne; der henviser til, at bankerne selv skal pålægges opgaven med at dokumentere deres afviklingsevne; der henviser til, at indførelse af obligatoriske sanerings- og afviklingsplaner giver mulighed for at påvirke bankstrukturen, mindske institutters kompleksitet og begrænse eller forhindre visse forretningsområder og produkter;

Onsdag den 3. juli 2013

- AB. der henviser til, at, når det drejer sig om at bringe de implicite garantier, som mange banker har fået, til ophør, er et af de vigtigste værktøjer i den genopretnings- og afviklingsordning, som Kommissionen har foreslået, myndighedernes beføjelse til at gribe tidligt ind, længe før bankerne når det punkt, hvor de ikke kan overleve, og kræve, at bankerne ændrer deres forretningsstrategi, størrelse eller risikoprofil, så de kan afvikles uden behov for ekstraordinær finansiel statsstøtte;
- AC. der henviser til, at banker aldrig mere må få lov til at blive så store, at et krak udgør en systemisk risiko for hele økonomien, der tvinger regeringen og skatteyderne til at redde dem, og til, at der skal sættes en stopper for problemet med banker, der er for store til at gå fallit;
- AD. der henviser til, at banker ikke må blive så store, heller ikke i en enkelt medlemsstat, at de bliver til en systemisk risiko i en nationalstat, og skatteyderne må betale for tabene;
- AE. der henviser til, at EU's banksektor stadig er stærkt koncentreret: 14 europæiske bankgrupper er globalt systemisk vigtige finansielle institutioner, og 15 europæiske banker sidder på 43 % af markedet (målt efter størrelsen af aktiverne) og udgør 150 % af EU-27's BNP, idet disse tal er endnu højere i enkelte medlemsstater; der henviser til, at bankernes størrelse i forhold til BNP er tredobledes siden 2000; der henviser til, at bankernes størrelse i forhold til BNP er firdoblet i Luxembourg, Irland, Cypern, Malta og Storbritannien; der henviser til, at der er store forskelle inden for den europæiske banksektor, både med hensyn til størrelse og forretningsmodel;
- AF. der henviser til, at der ikke tidligere er fremlagt bevis for, at en adskillelsesmodel kan bidrage positivt til at undgå en fremtidig finanskrise eller mindske risikoen herfor;
- AG. der henviser til, at staten i dag garanterer og implicit støtter hele det finansielle system ved hjælp af likviditetsstøtte, indskudsgarantiordninger og nationaliseringsprogrammer; der henviser til, at staten kun bør garantere væsentlige tjenesteydelser, der sikrer, at realøkonomien fungerer gnidningsløst, såsom betalingssystemer og overtræksfaciliteter; der henviser til, at strukturreformen blot drejer sig om at sikre, at staten kun garanterer væsentlige tjenesteydelser, mens ikke-væsentlige tjenesteydelser prissættes af markedet;
- AH. der henviser til, at kapitalmarkederne skal opfylde de europæiske finansielle behov på et tidspunkt med meget begrænsede bankudlån; mener, at der i Europa er behov for at øge adgangen til alternative finansieringskilder, navnlig ved at udvikle alternative kapitalmarkeder og ved at reducere afhængigheden af bankfinansiering som beskrevet i Kommissionens grønne bog om langsigtet finansiering af den europæiske økonomi;
- AI. der henviser til, at bankernes finansiering af realøkonomien er betydeligt højere i de fleste medlemsstater end i Det Forenede Kongerige eller USA;
- AJ. der henviser til, at øget konkurrence i den europæiske banksektor er yderst ønskelig; der henviser til, at de mange lovgivnings- og forskriftsmæssige krav til bankerne, som dog er berettiget af flere grunde, risikerer at skabe adgangsbarrierer, hvormed de bidrager til at fastholde bankkoncernernes nuværende dominerende stilling;
- AK. der henviser til, at EU's banksektor står over for dybtgående strukturelle ændringer, som skyldes en ændret markedssituation og omfattende reguleringsreformer, f.eks. gennemførelsen af Basel-III-reglerne;
- AL. der henviser til, at rapporten fra Independent Commission on Banking og Vickers reforms i Det Forenede Kongerige gentagne gange fastslår, at henstillingerne udgør en politisk tilgang til de britiske banker;
1. glæder sig over HLEG's analyse og anbefalinger vedrørende reform af bankvæsenet og anser dem for at være et solidt grundlag for indledning af reformer;
 2. glæder sig over Kommissionens høring om strukturreformer inden for banksektoren af 16. maj 2013;
 3. mener, at nationale initiativer med henblik på at gennemføre strukturreformer skal ske inden for en EU-ramme for at bevare EU's indre marked og forhindre en opsplitning af det samtidig med, at de forskellige bankmodeller i medlemsstaterne respekteres;

Onsdag den 3. juli 2013

4. mener, at de foreliggende reformer af EU's banksektor (herunder kapitalkravsdirektivet og -forordningen, direktivet om genopretning og afvikling, den fælles tilsynsmekanisme, direktivet om indskudsgarantiordninger, direktivet og forordningen om markedet for finansielle instrumenter samt skyggebankinitiativerne) er meget vigtige; glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at fremsætte forslag til direktiv om en strukturreform af den europæiske banksektor for at løse problemet med banker, der er for store til at gå fallit, og understreger, at dette direktiv skal supplere ovennævnte reformer;
5. fastholder, at Kommissionens konsekvensanalyse skal indeholde vurderinger af forslagene om en strukturreform fra henholdsvis HLRG, Volker, Vickers, Frankrig og Tyskland, opregne omkostningerne for både de offentlige budgetter og i form af risikoen for manglende økonomisk stabilitet i tilfælde af, at en EU-baseret bank går fallit under den nuværende krise, samt de potentielle omkostninger for banksektoren i EU og de mulige positive og negative konsekvenser for realøkonomien, samt omfatte oplysninger om udformningen af EU's nuværende universelle bankmodel, herunder størrelsen af og regnskaberne for både detailbankvirksomheden og investeringsbankvirksomheden i alle universelle banker, der er aktive i EU, og om eventuelle implicite statsgarantier fra medlemsstaterne til bankerne; kræver, at Kommissionen, hvor det er muligt, skal supplere sin vurdering med en kvantitativ analyse under hensyntagen til de forskellige banksystemer i medlemsstaterne;
6. minder Kommissionen om den advarsel, der blev udsendt af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Europæiske Centralbank (ECB), om, at finansielle innovationer kan undergrave strukturreformernes mål, og fastholder, at strukturelle reformer bør gøres til genstand for regelmæssig revision ⁽¹⁾;
7. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremsætte et lovforslag om regulering af skyggebanker, som tager hensyn til principperne bag den igangværende reform af banksektoren;
8. mener, at hovedsigtet med enhver reform af strukturen af banksektoren skal være at etablere et sikkert, stabilt og effektivt banksystem, som fungerer inden for en konkurrencebaseret markedsøkonomi og tjener realøkonomiens, kundernes og forbrugerne behov under hele konjunkturcyklussen; er af den opfattelse, at en strukturreform skal stimulere den økonomiske vækst ved at fremme tilførsel af kredit til økonomien, især til SMV'er og nystartede virksomheder, skabe større modstandsdygtighed over for potentielle finanskriser, genoprette tilliden og tiltroen til bankerne, fjerne risici for de offentlige finanser og ændre bankkulturen;

Principperne for strukturreformen

9. mener, at strukturreformen skal bygge på følgende principper:
- nedbringelse af overdreven risikotagning, sikring af konkurrencen, mindre kompleksitet og begrænset indbyrdes sammenhæng ved at sikre separat drift af kerneaktiviteter herunder långivning, betalinger, indlån og andre kundebaseerede aktiviteter og ikke-væsentlige risikobetonede aktiviteter;
 - selskabernes forvaltning skal forbedres og bankerne skal tilskyndes til at etablere gennemskuelige organisationsstrukturer, øge ansvarligheden og styrke et forsvarligt og bæredygtigt aflønningssystem;
 - effektiv afvikling og genopretning af banker skal muliggøres ved at det sikres, at banker, når de ikke længere er overlevelsedygtige, får lov til at gå fallit og/eller genoprettes på en ordentlig måde uden støtte fra skatteyderne;
 - leveringen af væsentlige udlåns-, indlåns- og betalingsaktiviteter skal sikres på en måde, så det ikke berøres af driftsmæssige problemer, finansielle tab, likviditetsproblemer eller skade på omdømme som følge af opløsning eller insolvens;
 - konkurrencereglerne i en markedsøkonomi skal overholdes, så risikable trading- og investeringsaktiviteter ikke underbygges af implicite garantier eller støtteordninger, anvendelse af forsikrede indlån eller skatteyderfinansierede redningsforanstaltninger, og så det er trading- og investeringsaktiviteterne og ikke indlåns- og udlånsaktiviteterne, der bærer risikoen og omkostningerne ved disse aktiviteter;

⁽¹⁾ <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Other%20Publications/Opinions/EBA-BS-2012-219-opinion-on-HLG-Liikanen-report-2-.pdf> og http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf

Onsdag den 3. juli 2013

- der skal være tilstrækkelig kapital, gearing og likviditet til rådighed for samtlige bankaktiviteter;
 - de særskilte enheder skal have forskellige finansieringskilder uden ubehørig eller unødigt overflytning af kapital og likviditet mellem disse aktiviteter; reglerne om sikring af tilstrækkelig kapital, gearing og likviditet skal tilpasses til forretningsmodellerne for de forskellige aktiviteter, herunder særskilte statusopgørelser, og omfatte grænser for de væsentlige indlåns- og udlånsaktiviteters eksponering i forhold til ikke-væsentlige trading- og investeringsaktiviteter i eller uden for bankgruppen;
10. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til ECB's forslag om at oprette klare adskillelseskriterier, som det er muligt at håndhæve; understreger, at adskillelsen skal sikre EU's indre marked og ikke opsplittet det samtidig med, at de forskellige bankmodeller i medlemsstaterne respekteres ⁽¹⁾;
11. understreger nødvendigheden af at vurdere de systemiske risici, som både de særskilte enheder og grupperne som helhed indebærer, idet der i fuld udstrækning tages hensyn til ikke-balanceførte engagementer;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at direktivet om genopretning og afvikling gennemføres i fuld udstrækning; opfordrer Kommissionen, EBA og medlemsstaterne til at sikre, at bankerne råder over klare og troværdige kriseforvaltningsrammer, som omfatter tilstrækkelig kapital til indlåns-, udlåns og betalingsaktiviteter, passiver, der kan »bailes-in«, og likvide aktiver til i tilfælde af fallit at sikre, at kunderne stadig har adgang til deres midler, at væsentlige aktiviteter — navnlig indlåns-, udlåns- og betalingsaktiviteter — beskyttes mod risikoen for en betalingsstandsning, at kunderne får deres indeståender udbetalt rettidigt, og at negative konsekvenser for den økonomiske stabilitet undgås;
13. opfordrer Kommissionen, EBA og de kompetente myndigheder til på grundlag af lovbestemmelserne om kapitalkrav og genopretning og afvikling at sikre tilstrækkelig differentiering med hensyn til kapital, gearing, likviditet, passiver, der kan »bailes-in«, tilstrækkelige kapitalbuffer og likviditetskrav mellem de særskilte enheder med særlig vægt på højere kapitalkrav til ikke-væsentlige risikobetonede aktiviteter;

Selskabsstyring

14. opfordrer Kommissionen til at undersøge de forslag, der er beskrevet i HLEG's rapport på området for selskabsstyring, med henblik på en grundig konsekvensanalyse af en eventuel adskillelse og af alternativer, herunder a) styrings- og kontrolmekanismer, b) risikostyring, c) incitamenter, d) risikooplysninger og e) sanktioner;
15. opfordrer Kommissionen til at gennemføre de forslag og henstillinger, der er indeholdt i Parlamentets beslutning af 11. maj 2011 om corporate governance i finansielle institutioner ⁽²⁾;
16. er af den opfattelse, at direktivet om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, der blev vedtaget for nylig, indeholder en passende ramme for krav til styringen af banker, herunder bankernes bestyrelsesmedlemmer med og uden ledende beføjelser;
17. opfordrer Kommissionen til at hjælpe med til at nå frem til en aftale om det foreslåede direktiv om en indlånsgarantiordning og at øge forbrugerbeskyttelsen ved at indføre forrang for indskydere;
18. opfordrer Kommissionen til at indføre bestemmelser om, at alle administrerende bestyrelsesmedlemmer i en banks enhed udelukkende har ansvar som administrerende bestyrelsesmedlemmer i denne enhed i banken;
19. opfordrer indtrængende Kommissionen til at skærpe bestemmelserne om personlig ansvarlighed og ansvar for bestyrelsesmedlemmer; foreslår, at Kommissionen i denne sammenhæng undersøger, hvorledes man kan tilskynde til en tilbagevenden til partnerskabsmodellen for virksomhedsledelse, navnlig i forbindelse med drift af investeringsbanker;

⁽¹⁾ http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf

⁽²⁾ EUT C 377 E , 7.12.2012, s. 7.

Onsdag den 3. juli 2013

20. opfordrer Kommissionen og EBA til at sikre, at lovbestemmelserne om kapitalkrav gennemføres i fuld udstrækning, navnlig bestemmelserne om aflønning og vederlag; opfordrer EBA og Kommissionen til at forelægge en årsberetning for Parlamentet og Rådet om gennemførelsen og håndhævelsen af de relevante bestemmelser i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen med at fortsætte reformen af bankernes aflønnings- og vederlagskultur ved at prioritere langsigtede incitamenters med variabel aflønning, der udskydes helt til pensionsalderen, og ved at fremme åbenhed omkring aflønningspolitikken herunder men ikke udelukkende begrundelse for og vurdering af interne lønforskelle, relevante ændringer og forholdsmæssige afvigelser inden for sektoren;

21. opfordrer indtrængende Kommissionen, EBA og de kompetente myndigheder til at sikre, at aflønningssystemerne prioriterer brugen af instrumenter såsom obligationer, der er underlagt bail-in, og aktier i stedet for kontanter provisioner eller værdibaserede komponenter i overensstemmelse med kapitalkravsdirektivets bestemmelser

22. opfordrer indtrængende Kommissionen, EBA og de kompetente myndigheder til at sikre, at kompensations- og aflønningssystemer på alle niveauer i en bank afspejler dens generelle resultater og er koncentreret om kvalitetsservice for kunderne og langsigtet finansiell stabilitet i stedet for kortsigtet udbytte i overensstemmelse med lovbestemmelserne om kapitalkrav;

23. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre effektive og afskrækkende sanktionssystemer, der står i et rimeligt forhold til overtrædelserne, for juridiske og fysiske personer samt offentliggørelse af sanktionsniveauer og oplysninger om dem, der har overtrådt reglerne;

24. opfordrer Kommissionen til at sørge for, at de kompetente myndigheder, og i givet fald den fælles tilsynsmekanisme overholder principperne i strukturreformen;

25. opfordrer Kommissionen til at foreslå, at de kompetente tilsynsmyndigheder, herunder den fælles tilsynsmekanisme, tildeles passende midler og beføjelser

26. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foretage en undersøgelse for at sikre, at de regnskabsstandarder, som anvendes af de finansielle institutioner, giver et ægte og fair billede af bankernes finansielle sundhed; påpeger, at regnskabet er en investors hovedkilde til information med henblik på at fastslå, om et selskab er en going concern eller ej; bemærker, at revisorer kun kan underskrive et regnskab, hvis dette er sandt og fair, uafhængigt af de finansielle standarder, som er blevet benyttet af de personer, der har udarbejdet regnskabet; mener, at revisorerne, hvis de er usikre på, om en virksomhed er en going concern, ikke bør underskrive virksomhedens regnskab, selv om dette er udarbejdet i overensstemmelse med regnskabsstandarderne; henviser til, at dette imidlertid burde være et incitament til bedre styring af det pågældende selskab; gør opmærksom på, at de internationale standarder for regnskabsaflæggelse ikke nødvendigvis giver et sandt og fair billede af regnskaberne, således som det fremgår af talrige eksempler på banker, der går fallit, til trods for at deres regnskab er underskrevet af revisorer;

Styrkelse af en fair og bæredygtig konkurrence

27. understreger, at effektiv, fair og bæredygtig konkurrence er nødvendig for at opretholde en velfungerende og effektiv banksektor, der bidrager til finansieringen af realøkonomien ved at sikre almenheden adgang til og nedbringe omkostningerne ved banktjenester; understreger i den forbindelse, at tilsynsreglerne sammen med andre bestemmelser bør tage hensyn til de respektive institutioners risikoprofil, regionale indsatsområde og forretningsmodel;

28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om fremme af større diversificering af EU's banksektor ved at tilskynde til og lette mere forbrugerorienteret bankvirksomhed, for eksempel gennem kooperativbanker, byggesparekasser, peer-to-peer-långivning, crowdfunding og sparekasser, idet de forskellige risikoniveauer, som forbrugeren er udsat for, offentliggøres på gennemsigtig vis;

29. bemærker, at der med henblik på at øge konkurrenceevnen og stabiliteten af det europæiske banksystem er behov for en effektiv håndtering af spørgsmålet om SIF'er, dvs. banker, der er for store til at krakke (too big to fail), hvis problemer har ført til en optrapning af de negative konsekvenser af den finansielle krise, og dette skal ske ved at rationalisere omfanget af bankkoncernernes forretninger samt ved at reducere afhængigheden internt i koncernerne;

Onsdag den 3. juli 2013

30. opfordrer indtrængende Kommissionen til at finde måder, hvorpå udlån til virksomheder, som banken følger og støtter (relationship lending) eller til vidensbaserede virksomheder (knowledge based lending) kan fremmes i lovgivningsinitiativer; henviser til, at dette bør tjene til at undgå en »fluebenstilgang« og i stedet rette fokus mod fremme af erhvervsfaglig og etisk uddannelse for dem, der formidler lån og udlåner til virksomheder;

31. opfordrer medlemsstaterne, Kommissionen og de kompetente myndigheder til at sætte sig som et klart mål at fremme og sikre en effektiv konkurrence og til at tilskynde til mere forskelligartethed og mere kundeorientering inden for banksektoren i EU;

32. opfordrer Kommissionen til at forelægge foranstaltninger til indførelse af portabilitet for konti og til fremme af brugervenlige websteder, der gør det muligt for forbrugerne at sammenligne både priser og finansiell styrke hos bankerne, og dermed styrke disciplinen gennem et informeret forbrugerskifte mellem banker, og til at forbedre forbrugernes valgmuligheder inden for banksektoren ved at nedbringe hindringerne for at vinde indpas på eller forlade markedet og fastlægge forholdsmæssigt passende regler for nye markedsaktører;

33. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til de nødvendige strukturreformer, som er beskrevet i denne betænkning, idet den bevarer det indre markedes integritet, respekterer de nationale banksystemers diversitet og sikrer EBA en stærk rolle, der kan garantere en korrekt anvendelse i hele EU;

o

o o

34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

P7_TA(2013)0318

Beskyttelse af EU's finansielle interesser — bekæmpelse af svig

Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2013 om årsrapport 2011 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — Bekæmpelse af svig (2012/2285(INI))

(2016/C 075/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine beslutninger om tidligere årsrapporter fra Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF),

— der henviser til rapporten fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet med titlen »Beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — Bekæmpelse af svig — Årsrapport 2011« (COM(2012)0408) og ledsagende dokumenter (SWD(2012)0227, SWD(2012)0228, SWD(2012)0229 og SWD(2012)0230) ⁽¹⁾,

— der henviser til OLAF's årsrapport 2011 ⁽²⁾,

— der henviser til Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2011 med de kontrollerede institutioners svar ⁽³⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2011/report_da.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/2011/olaf_report_2011_en.pdf

⁽³⁾ EUT C 344 af 12.11.2012, s. 1.